

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. ויקם מלך חדש (א,ח) - רב ושמואל חד אמר חדש ממש וחד אמר שנתחדשו גזירותיו מ"ד חדש ממש דכתיב חדש ומ"ד שנתחדשו גזירותיו דלא כתיב וימת וימלוך
2. ועלה מן הארץ (שם, ו) - ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אזל מריה אבתריה אתא לקמיה דרבי אמי א"ל נכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקענא ליה מינך
3. שרי מסיים (שם, יא) - מאי דכתיב כי אני ה' אוהב משפט שונא גזל בעולה משל למלך ב"ו שהיה עובר על בית המכס אמר לעבדיו תנו מכס למוכסים אמרו לו והלא כל המכס כולו שלך הוא
4. שם - תנא הוסיפו עליהן הגזלנין והחמסנין...תנא עוד הוסיפו עליהן הרועים הגבאין והמוכסין
5. שם - יום שעבודה זרה מנחת בו את המכס מכריזין ואומרים כל מי שנוטל עטרה ויניח בראשו ובראש חמורו לכבוד עבודה זרה יניח לו את המכס ואם לאו אל יניח לו את המכס יהודי שנמצא שם מה יעשה יניח נמצא נהנה לא יניח נמצא מהנה
6. שם - מותר לאדם לומר לגוי צא והפס עלי מנת המלך [בין נסך]
7. ויעבדו מצרים את בני ישראל (שם, יג) - חומר בעבדים מבנשים שהוא מפר נדרי אשתו ואינו מפר נדרי עבדו הפר לאשתו הפר עולמית הפר לעבדו יצא לחירות ומשלים גזירותו
8. ומררו את חייהם (שם, יד) - אמר רבא מצה בזמן הזה דאורייתא ומרור דרבנן
9. ובלבנים (שם) - האי מאן דגזל עפרא מחבריה ועבדיה לבינתא לא קני מ"ט דהדר משוי ליה עפרא לבינתא ועבדיה עפרא קני מאי אמרת דלמא הדר ועבדי ליה לבינתא האי לבינתא אחריתי הוא ופנים חדשות באו לכאן
10. ובכל עבודה בשדה (שם) - מביאין עצים מן השדה מן המכונס ומן הקרפף אפי' מן המפוזר
11. (שם) - לא פטר ר"ג אלא עם שבשדות מ"ט משום דאגסי במלאכה אבל בעיר לא
12. כאשר דבר אליהן מלך מצרים (שם, יז) - אמר רב יהודה אמר שמואל כל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו רב אמר לא נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם
13. כי חיות הנה (שם, יט) - ונקתה ונזרעה [זרע] שאם היתה עקרה נפקדת דברי ר"ע א"ל רבי ישמעאל א"כ יסתרו כל העקרות ויפקדו וזו הואיל ולא נסתרה הפסידה א"כ מה ת"ל ונקתה ונזרעה זרע שאם היתה יולדת בצער יולדת בריוח וכו'
14. ויעש להם בתים (שם, כא) - ע' רש"י - הכל חייבין בתקיעת שופר כהנים לויים וישראלים פשיטא אי הני לא מיחייבי מאן מיחייבי
15. שם - משפחה ומשפחה למאי אתא א"ר יוסי בר חנינא להביא משפחות כהונה ולויה שמבטלין עבודתן ובאין לשמוע מקרא מגילה
16. שם - הבית והעלייה של שנים שנפלו שניהם חולקין בצעים ובאבנים ובגפפר ורואין אלו אבנים העשויות להשתבר אם היה א' מהן מפיר מקצת אבניו נוטלן ועולות לו מן החשבון
17. כל הון הילוד...וכל הבת (שם, כב) - מי שמת והניח בנים ובנות בזמן שהנכסים מרובין הבנים יורשים והבנות נזונות ובנכסים מועטים הבנות יזונו והבנים יחזרו על הפתחים
18. שם - מי שמת והניח בנים ובנות בזמן שהנכסים מרובין הבנים יירשו והבנות יזונו נכסים מועטין הבנות יזונו והבנים ישאלו על הפתחים
19. וילך איש מבית לוי (ב,א) - להיכן הלך אמר רב יהודה בר זבינא שהלך בעצת בתו
20. ובזפת (שם, ג) - אין מדליקין לא בלקש ולא בחוסן ולא בכלך...ולא בזפת
21. על שפת היאר (שם) - ההוא דא"ל אי לא אתינא מיכן ועד ל' יומין ליהוי גיטא אתא בסוף ל' יומין ופסקיה מברא א"ל חזו דאתאי חזו דאתאי אמר שמואל לאו שמיא מתאי (2)
22. ותדר בת פרעה לרחץ על היאר (שם, ה) - ועצם עיניו מראות ברע אמר רבי חיאי בר אבא זה שאין מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה
23. את אמתה (שם - ע' רש"י) כל אמות באמה בת ששה אלא הללו שוחקות והללו עצבות
24. שם - כמה היא מניקתה ב' שנים ר"י אומר שמנה עשר חדש
25. ואני אתן את שכרך (שם, ט) - הרי שנתנו לה בן להניק ה"ז לא תניק עמו לא בנה ולא בן חברה פסקה קימעה אוכלת הרבה לא תאכל עמו דברים הרעים לחלב
26. וירא בסבלתם (שם, יא) - כל המצער עצמו עם הצבור זוכה ורואה בנחמת צבור
27. וירא כי אין איש ויך את המצרי (שם, יב) - אלא מעתה הרוג יציל כשהרגו מאחוריו נרבע יציל כשרבעו מאחוריו הורג ורובע יצילו אישתיק כי אתא לקמיה דרבא אמר ליה יקום דבר במקמי דבר הכתוב מדבר
28. ויטמנהו בחול (שם, יב) - מפני מה אמרו אין טומנין בדבר שאינו מוסיף הבל משחשכה גזרה שמא ירתיח
29. והנה שני אנשים עברים נצים (שם, יג) - זיל בתר שתקיותא כי האי דבדקי בני מערבא כי מינצו בי תרי בהדי הדדי חזו הי מנייהו דקדים ושתיק אמרי האי מיוחס טפי
30. ויאמר לרשע (שם) - ע"מ שאני צדיק אפי' רשע גמור מקודשת שמא אפ"ר רשע אפי' רשע אפי' צדיק גמור מקודשת שמא אפ"ר רשע אפי' רשע אפי' צדיק גמור מקודשת
31. וישב על הבאר (שם, טו) - מעשה בביתו של נחוניא חופר שיחין שנפלה לבור הגדול...דבר שהצדיק מתעסק בו יכשל בו זרעו
32. וגם דלה דלה (שם, טז) - תרגומין שהיו מחטטין בחבל דלי ונפסק החבל ונשבר הדלי משלמין נזק שלם ש"מ בתר מעיקרא אזלינן
33. ויאכל לחם (שם) - שלא אוכל כפר זו אם אוכל זו ואכל את הראשונה בשוגג והשניה במזיד פטור ראשונה במזיד ושניה בשוגג חייב שתיהן בשוגג פטור שתיהן במזיד אכליה לתנאיה והדר אכליה לאיסוריה ומיחייב אכליה לתנאיה פלוגתא דר"י ור"ל

פרשת שמות תשפ"ו – Zichru Simanim Parshas haShavua Quiz

34. ויֹאמֶר מֹשֶׁה (שם, כא) - האומר הרי עלי מנחה להביא מן השעורים וביא מן החיטים...מאן תנא דכי אמר הרי עלי מנחה מן השעורים מביא מן החיטים אמר חזקיה במחלוקת שנויה וב"ש היא...ורבי יוחנן אמר אפי' תימא ד"ה באומר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך לא נדרתי כך אלא כך
35. ויתן את צפרה בתו למשה (שם) - רב איקלע למזבן גוילי בעו מיניה מהו שיעיד אדם באשת חורגו בסורא אמרי בעל כאשתו בפומבדיתא אמרי אשה כבעלה
36. ה'ה רעה את צאן (ג,א) - רועה שהיה רועה והניח עדרו ובא לעיר ובא זאב וטרף ובא ארי ודרס אין אומרים אילו היה שם היה מציל אלא אומדין אותו אם יכול להציל חייב ואם לאו פטור ואמאי נימא ליה אי הוית התם הוה מקיים בי גם את הארי גם הדוב הנה עבדך משום דא"ל אי הוית חזית לאיתרחושי לך ניסא הוה מיתרחיש לך ניסא כרחב"ד דמתתין עיזי דובי בקרניהו
37. והסנה איננו אכל (שם, ב) - הפיגול והנותר והטמא שהעלו לגבי מזבח פקע איסור מהן אמר רב חסדא מרי דכי מזבח מקוה טהרה אמר רבי זירא שמשלה בהן האור
38. שם - וכולן שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר וכן איברים שפקעו מעל גבי המזבח קודם חצות יחזיר ומועלין בהן לאחר חצות לא יחזיר ואין מועלין בהם
39. את עני עמי אשר במצרים (שם, ז) - כי גמירי חטאת שמתו בעליה במיתה הני מילי ביחיד אבל לא בצבור לפי שאין מיתה בצבור
40. אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש (שם, ח) - כל מי שקבוע בא"י ומדבר לה"ק ואוכל פירותיו בטהרה וקורא ק"ש בבקר ובערב יהא מבושר שכן העוה"ב הוא
41. זה שמי לעלם וזה זכרי לדר זר (שם, טו) - אמר הקב"ה לא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני ביר"ד ה"א ונקרא אני בא"ד
42. וראף ושמח בלבן (ד,יד) - בשכר וראף ושמח בלבן זכה לחשן המשפט על לבו
43. ויאמר יתרו למשה לך לשלום (שם, יח) - הנפטר מחברו אל יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום (1*+1)
44. וירכבם על החמר (שם, כ) - מעשה בתלמי המלך שפיגס ע"ב זקנים והכניסן בע"ב בתים ולא גילה להם על מה כינסן וכו'
45. ויבקש המיתו (שם, כד) - גדולה מילה שלא נתלה לו למשה הצדיק עליה מלא שעה
46. ויחגו לי במדבר (ה,א) - חגיגות מיכתב כתיבן ל"צ לכדא"ל ר"פ לאבני ממאי דהאי וחגותם אותו חג לה' זביחה דלמא חוגו חגא קאמר
47. ללבן הלבנים (שם, ז) - ומכסין את הפירות אמר עולא ואפי' אוירא דלבני
48. הפמפת מפהו הפהו (ישעיה כז,ז) - החובל בחבירו חייב עליו משום ה' דברים בנזק בצער בריפוי בשבת ובשבת
49. ברוחו הקשה (שם, ח) - בטל וברוחות לא חייבו חכמים להזכיר ואם בא להזכיר מזכיר
50. שם ירעה עגל (שם, י) - פר ושעיר של יוה"כ שאבדו והפריש אחרים תחתיהן...כולן ימותו דברי ר"י...גזירה משום תקלה

1. סוטה יא	11. ראש השנה לה	21. כתובות ב, נדרים כז	31. יבמות קכא	41. פסחים נ
2. גיטין מה	12. סנהדרין כ	22. בבא בתרא נז	32. בבא קמא יח	42. שבת קלט
3. סוכה ל	13. סוטה כו	23. עירובין ג	33. שבועות כח	43. *ברכות סד*, מועד קטן כט
4. סנהדרין כה	14. ראש השנה כט	24. גיטין עה	34. נזיר ט	44. מגילה ט
5. עבודה זרה יג	15. מגילה ג	25. כתובות ס	35. סנהדרין כח	45. נדרים לא
6. עבודה זרה עא	16. בבא מציעא קטז	26. תענית יא	36. בבא מציעא קו	46. חגיגה י
7. נזיר סב	17. כתובות קח	27. מכות ו	37. זבחים מג	47. ביצה לו
8. פסחים קכ	18. בבא בתרא קלט	28. שבת לה	38. זבחים פו	48. בבא קמא פג
9. בבא קמא צו	19. סוטה יב	29. קידושין עא	39. הוריות ו	49. תענית ג
10. ביצה לא	20. שבת כ	30. קידושין מט	40. שקלים ט	50. יומא סו